

Profesor Krzysztof Bąkowski
Dziedzina: sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna: instrumentalistyka

warszawa 3 marca 2021 roku

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Zlecniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im.Karola Lipińskiego we Wrocławiu, Rada Dyscypliny Sztuki Muzyczne, pismo z dnia 20.01.2021 roku. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.nr 65 poz.595 ze zmianami Dz.U. Z 2005 r. nr 164 poz.1365) oraz ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 roku poz.1669 z późn.zm.).

Dotyczy:

- Uchwały nr 14/2019 Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 19.03.2019 roku w sprawie
- wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Marcina Danilewskiego w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka oraz wyznaczenie promotora.
- Uchwał nr 5/2021 oraz nr 6/2021 Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne z dnia 15.01.2021 roku w sprawie wyznaczenia recenzentów.

W świetle Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr65. poz.595, ze zmianami Dz.U. nr164, poz.1365 z dnia 17.08.2005 r., tekst jednolity art.6 ust.1, 3) Rada Wydziału Instrumentalnego posiadała uprawnienia do wszczęcia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez przewodniczącą Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne pisma sygnowanego datą 20.01.2021 roku, informującego o wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pana Marcina Danilewskiego pod tytułem: „Ewolucja pierwiastka wirtuozowskiego we współczesnej polskiej muzyce skrzypcowej, na przykładzie utworów: Witolda Lutosławskiego *Subito* na skrzypce i fortepian, Krzysztofa Meyera *6 preludiów* na skrzypce solo i *Capriccio interrotto* op 93 oraz Krzysztofa Pendereckiego *Pierwsza sonata* na skrzypce i fortepian i *La Follia* na skrzypce solo” została dołączona następująca dokumentacja

- uchwała o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu promotora,
- uchwała o wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej kandydata,
- protokół komisji skrutacyjnej oraz raporty z przeprowadzonych głosowań,

▪ **Uchwała o wszczęciu przewodu doktorskiego,**

Liczba uprawnionych członków Rady wynosi	25
Na posiedzeniu było obecnych uprawnionych członków Rady	25
Oddano głosów ważnych	25
Za wszczęciem przewodu doktorskiego	16
głosów wstrzymujących się	4
głosów przeciwnych	5

Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

• **Uchwała o wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej kandydata**

Liczba uprawnionych członków Rady wynosi	23
Na posiedzeniu było obecnych uprawnionych członków Rady	20
Oddano głosów ważnych	20
Za wyborem recenzenta	20
głosów wstrzymujących się	0
głosów przeciwnych	0

Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle *Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art.14 ust.2 pkt.1 i 2, oraz Ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku art.179 ust.1* Rada Wydziału Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej - instrumentalistyka, a następnie Rada Dyscypliny Sztuki Muzyczne o wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej dla Pana Marcina Danilewskiego.

Podstawowe dane o Kandydatce:

Pan Marcin Danilewski urodził się 7 listopada 1986 roku w Warszawie. Ukończył studia magisterskie w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie dnia 12 czerwca 2009 roku, kierunek studiów - instrumentalistyka, klasa prof.Krzysztofa Jakowicza, studiował także na Uniwersytecie Mozarteum w Salzburgu pod kierunkiem prof.Igora Ozima. Jest laureatem konkursów m.in.P. Czajkowskiego w Kurashiki w Japonii, A.Januszajtis w Gdańsku, finalistą Konkursu T.Wrońskiego w Warszawie. Jest skrzypkiem bardzo wszechstronnym, występował jako solista, jest bardzo aktywnym kameralistą i koncertmistrzem orkiestr. Od 8 lat jest koncertmistrzem orkiestry symfonicznej NFM we Wrocławiu oraz orkiestry Camerata Pontresina w Szwajcarii, w roku 2018 był koncertmistrzem i pedagogiem orkiestry I Culture. Jako pedagog od 2018 roku jest wykładowcą w Akademii Muzycznej im.Karola Lipińskiego we Wrocławiu oraz jest wykładowcą Akademii Orkiestrowej przy NFM we Wrocławiu.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pana Marcina Danilewskiego pod tytułem: „Ewolucja pierwiastka wirtuozowskiego we współczesnej polskiej muzyce skrzypcowej” składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym oraz opisu, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem. Tytuł pracy zawiera jeszcze podtytuł: „Na przykładzie utworów: Witolda Lutosławskiego *Subito* na skrzypce i fortepian, Krzysztofa Meyera *6 preludiów* na skrzypce solo i *Capriccio interrotto* op 93 oraz Krzysztofa Pendereckiego *Pierwsza sonata* na skrzypce i fortepian i *La Follia* na skrzypce solo”.

Dzieło artystyczne składa się z nagrania wyżej wymienionych utworów. Płyta CD została nagrana w Sali głównej NFM we Wrocławiu 21 czerwca 2020 roku. Przy fortepianie Grzegorz Biegas, realizatora nagrania nie podano.

Marcina Danilewskiego pamiętam jeszcze z czasów jego studiów w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie i zapamiętałem go jako wybitnego, wyróżniającego się studenta. Jego profesor Krzysztof Jakowicz był z niego bardzo dumny. Nagrania wysłuchałem z tym większą ciekawością i nie rozczarowałem się. Doktorant jest fantastycznym skrzypkiem, z łatwością pokonuje ogromne trudności jakie stawiają wykonawcy utwory skrzypcowe Lutosławskiego, Meyera i Pendereckiego. Jego skrzypce brzmią pięknie, intonacja jest znakomita, interpretacje bez zarzutu. *Subito* jest zagrane w sposób który idealnie trafia w zamiar kompozytora, jest zaskakujące i szybkie. Doskonała jest kadencja i glisanda na trzydziestodwójkach w ostatniej „wariacji” oraz nienaganna współpraca z pianistą, całość jest zagrana perfekcyjnie. To samo zresztą dotyczy pozostałych utworów. Szczególną uwagę zwracają sprawne i czytelne pizzicata w III preludium Meyera, oraz piękne akordy. Na podziw i uznanie zasługuje wykonanie *La Follia*. Utwór ekstremalnie trudny, wymagający wielu miesięcy pracy, porównywalny chyba tylko z *Tempo di ciaccona* Bartoka. Z drobnych uchybień które zauważyłem są to niezbyt pewne tremola w *Sonacie* w II części, kilka fałszyków w *Folli* – niektóre interwały i ostatnie 4 nuty! oraz lekkie zawahania rytmiczne w *Subito* – piątki grane w pauzach szesnastkowych z pianistą. To są oczywiście drobnostki zważywszy że nagrania dokonano jednego dnia. Jak na tak duży materiał jest to bardzo mało, muzycy po prostu przegrali program kilka razy, na nic więcej prawdopodobnie nie było czasu. Uwagę zwraca piękna gra pianisty, równowaga dźwiękowa jest bardzo dobra, zgranie obydwu muzyków również.

Wykonywanie muzyki współczesnej stawia przed wykonawcą wielorakie wyzwania. Tu nie wystarczy konwencjonalna wiedza i umiejętności wyniesione ze szkoły. W obliczu współczesnych partytur wykonawca musi przeddefiniować swoje umiejętności dopasowując je do nowych potrzeb. Niekiedy trzeba wymyśleć od nowa sposób wydobywania dźwięku, odnaleźć odpowiednią ekspresję, wyczuć i zrozumieć intencje kompozytora. Marcin Danilewski doskonale interpretuje współczesne utwory skrzypcowe. Dysponuje dużym zapasem techniki, ma łatwość gry co nadaje jego wykonaniom wirtuozowskiego polotu.

Opis dzieła artystycznego składa się ze wstępu, trzech rozdziałów i zakończenia. Jest też obszerna bibliografia oraz źródła przykładów nutowych i ilustracji. Rozdziały dotyczą wirtuozerii w kontekście technicznym i historycznym, twórców wykonywanych utworów oraz ich analiza pod kątem zagadnień związanych z wirtuozerią skrzypcową. Ten ostatni rozdział jest najważniejszy, ściśle związany z tytułem pracy doktorskiej. Autor analizuje wykonywane utwory pod kątem problemów technicznych i sposobów uporania się z nimi. Opiera się na własnym doświadczeniu i praktyce, co jest niezwykle wartościowe biorąc pod uwagę różnorodność wykonywanej muzyki i jej krótką tradycję wykonawczą. Trochę zabrakło mi szerszego kontekstu i głębszych analiz formy niektórych utworów, ale nie jest to żaden zarzut, autor po prostu skoncentrował się na tytułowej wirtuozerii i jest to całkowicie poprawne i logiczne.

Konkluzja

Praca doktorska Marcina Danilewskiego stanowi cenny wkład w rozwój literatury muzycznej na skrzypce. Bardzo wartościowy jest fakt że autor wykonał i opisał utwory współczesnych polskich kompozytorów, tych najwybitniejszych. Wkład tej pracy w wiedzę o polskiej muzyce i jej popularyzację jest niezaprzeczalny. Doktorant znakomicie zaprezentował się a jego wiedza i umiejętności są więcej niż przekonujące. Stwierdzam, że tym samym rozwiązał założone zagadnienie artystyczne i spełnił wymagania art.13 ust.1 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku. Pracę dokorską przyjmuję.

(Signature) Bogdan